ΕΤΟΣ Β'. — ΑΡΙΘ. 185 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΠΕΜΠΤΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1881

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

—

Ἡ προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας καὶ λωρίδος τῆς Ἠπειρωτικῆς γῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς σταθμὸς τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς νέας Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1864. Ἂν ἡ προσαρτηθεῖσα χώρα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς προσδοκίας καὶ τὰς θυσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους οὐδὲ λόγος κἂν δύναται νὰ γείνῃ. Τὴν ἀνατολικὴν κρίσιν δὲν προὐκάλεσεν ἡ Ἑλλάς· οὐδόλως πρὸς ταύτην συνέτεινεν ὡς ἐνεργὸς δύναμις· ἐπωφελήθη μόνον αὐτῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ὠφέλεια ὑπῆξεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλάσσων. Λάθη ἀλλεπάλληλα, ἐσωτερικοὶ σπαραγμοί, ἀδράνεια καὶ περιφιλαυτία τῶν κομμάτων ἀπεγύμνωσαν ἐπὶ 18 ἔτη τὸν τόπον πάσης πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἱκανότητος. Τὰ κόμματα ἡμῶν ἀφοῦ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἐπολέμησαν τὴν βασιλείαν τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐπέτυχον τὴν ἐξόντωσιν αὐτῆς, συνεπλάκησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου πρὸς ἄλληλα καὶ δὲν κατώρθωσαν μὲν νὰ ἐξοντώσωσι τὸ ἔθνος, ἀλλ' ἐπέτυχον τὸν περιορισμὸν τῶν ἐθνικῶν πόθων εἰς τὸ ἐλάχιστον αὐτῶν ὅριον.

Ἂν τις ἀναμνησθῇ τὴν ἱστορίαν τῶν δεκαοκτὼ τούτων ἐτῶν θὰ λησμονήσῃ σχεδὸν ὅτι ἡ ἱστορία αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, εἰς ἔθνος τουτέστι τὸ ὁποῖον προσδοκᾷ μέγα μέλλον καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν ἐν Ἀνατολῇ. Προσωπικαὶ διαμάχαι, κοινοβουλευτικαὶ κωμῳδίαι, σπαταλαι χρηματικαί, ἄσκοποι ἐρεθισμοὶ τῆς κοινωνίας, κορύφωσις προσωπικῆς πολιτικῆς εἶναι οἱ κεφαλαιώδεις χαρακτῆρες τῆς ἐποχῆς ταύτης. Καὶ κάτωθεν ὅλου τούτου τοῦ ἀγόνου θορύβου τὸ ἔθνος ἐστέναζεν ὑπὸ τὸ βάρος μετρίων πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες πᾶν ἄλλο εἶχον κατὰ νοῦν ἢ νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐσχάτην ὥραν ἐξύπνησαν μόνον καταναγκαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς τοῦ ἔθνους φωνῆς καὶ τῆς ἀκατασχέτου τῶν πραγμάτων δυνάμεως καὶ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐπαπειλούσης τὸ ἔθνος αἰσχύνης καὶ συμφορᾶς. Ὅταν ὅμως οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἔθνους τινὸς δὲν δημιουργοῦσιν, ἀλλὰ παρακολουθοῦσιν ἐν τῇ ἐσχάτῃ τάξει τοὺς πόθους καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους αὐτῶν οἱ τοιοῦτοι πολιτικοὶ τῇ ἀληθείᾳ ἠδύναντο καὶ νὰ λείψωσιν.

Ἐπὶ τέλους, ὡς ἀρχόμενοι ἐγράψαμεν, τὸ ἔθνος ἔφθασεν εἰς ἕνα σταθμόν. Ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι ἐν τῇ νέᾳ τῶν πραγμάτων καταστάσει ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν αὐτὴν πορείαν. Ἐὰν ἡ προσάρτησις τῶν χωρῶν τούτων δὲν θέλει χρησιμεύσει ὡς ἀφετηρία φρονήσεως καὶ ὑγιεστέρας πολιτικῆς διὰ τὰ κόμματα, ἐρωτῶμεν ποία θὰ ἦναι ἡ ἠθικὴ αὐτῆς σημασία; Φρίττομεν ἀναλογιζόμενοι ὅτι εἶναι δυνατὸν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς νὰ ἦναι οἱ κύριοι Κουμουνδοῦρος καὶ Τρικούπης, Τρικούπης καὶ Κουμουνδοῦρος, ἢ τινες ἄλλοι ὅμοιοι αὐτοῖς. Καὶ δὲν ἐννοοῦμεν τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν σύστημα καὶ τὴν νοητικὴν αὐτῶν δύναμιν καὶ τὸν ἠθικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα. Φρίττομεν ἀναλογιζόμενοι ὅτι εἶναι δυνατὸν τὰ αὐτὰ λάθη νὰ ἐπαναληφθῶσιν, ἡ αὐτὴ εἰς ἐσωτερικὰς διαμάχας ἐξάντλησις, ἡ αὐτὴ ἀσωτεία τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους. Καὶ δυστυχῶς δὲν βλέπομεν τὰ κόμματα ἐννοοῦντα τὴν νέαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὡς ἀφετηρίαν βελτιώσεως ἑαυτῶν. Καὶ πάλιν μικροραδιουργίαι καὶ πάλιν μικρασχολίαι καὶ πάλιν ὁ ταπεινὸς περὶ τὴν ἐξουσίαν ἀγὼν καὶ ἡ προσωπικὴ καὶ ἐγωϊστικὴ λέπρα εἶναι τὰ προοίμια τῆς νέας πολιτικῆς τῶν ἡμετέρων κομμάτων.

Εἶναι καιρὸς πλέον νομίζομεν νὰ παύσῃ ἡ τοιαύτη τακτικὴ τῶν κομμάτων καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους νὰ ἀπασχολήσῃ περισσότερον τὰ κόμματα παρ' ὅσον ἡ δικαίωσις τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Μεσσολογγιτῶν ἢ τῶν Μεσσηνίων. Εἶναι καιρὸς τὰ κόμματα νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἀνάγκη πλείονος ἠθικῆς καὶ εἰλικρινεστέρας φιλοπατρίας ἂν θέλουν νὰ συμβα-

δίσωσι μετὰ τοῦ ἔθνους τούτου. Ἡ παρελθοῦσα περίοδος ὑπῆρξεν ὀνειδιστικὴ διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀλλὰ τὸ μέλλον δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἦναι ἀντίγραφη τοῦ παρελθόντος. Ὅσῳ μικρὸν καὶ ἀσήμαντον καὶ ἂν ἦναι ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν τὸ ἐπιτευχθὲν διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς 31 Μαρτίου ἀποτέλεσμα, οὐχ ἧττον εἶναι ἱκανὸν ὅπως ἀναπτερώσῃ τὸ φρόνημα καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους καὶ ἀφυπνίσῃ ἐν αὐτῷ τὸ μεγαλουργὸν πνεῦμα τῆς ἑαυτοῦ παλιγγενεσίας. Τὸ μέλλον θὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ ἐντιμότερον καὶ πατριωτικώτερον τῶν κομμάτων. Καὶ ἀντιπολίτευσις καὶ συμπολίτευσις καὶ πρωτόσχολοι καὶ μαθητιῶντες καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ συντηρητικοὶ καὶ φιλελεύθεροι πρέπει νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι τὸ μέλλον θὰ ἀνήκῃ μόνον εἰς ἐκείνους, οἵτινες τοῦ λοιποῦ θὰ ὑπηρετήσωσι εἰλικρινέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ὅτι ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ ζητήσωσι νὰ ἀποσπάσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ νὰ δημιουργήσωσι ἐσωτερικὰς περιπλοκὰς καὶ προσωπικῆς φιλοτιμίας ζητήματα θὰ ταφῶσιν ὡς μικρὰ ζωύφια ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς ἐθνικῆς περιφρονήσεως καὶ λήθης.

Δός του.

ΦΡΟΥ – ΦΡΟΥ

—

Πρέπει ὅλα τὰ γνωστὰ νερὰ εἰς τὰ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν νὰ κατασχεθῶσιν διὰ λόγους δημοσίας ἀνάγκης, ἰδίᾳ δὲ τὰ τοῦ ἀγκυλομήτου ἐκείνου Κασσαβέτη, ὅστις ἐμμέσως δύναται νὰ θεωρηθῇ διὰ τῶν δυστροπιῶν ὡς τῆς κερδοσκοπίας του, ὁ ἐνεγκὼν τὸν Δήμαρχον εἰς ἀπόγνωσιν περὶ τοῦ πρακτέου. Φαντασθῆτε τὸν μεγαλείτερον ἐχθρὸν τοῦ Δήμου μας ἐδρεύοντα ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ ἄρχοντα καὶ προστάτην τῶν συμφερόντων μας. Ἂν πράξῃ τοῦτο ὁ κ. Παππαμιχαλόπουλος, ὑποσχόμεθα νὰ τῷ δουλεύομεν δι' βίου.

—

Δὲν ἔχομεν λόγους διὰ νὰ συγχαρῶμεν καὶ εὐχαριστήσωμεν ἐκ μέρους ὅλης τῆς πόλεως τὴν φιλάνθρωπον καὶ ὄντως ἐπιστήμονα ἰατρὸν Δηλιγιάννην, ὅστις προσηνέχθη νὰ ὑπηρετήσῃ ἀμισθεὶ ὡς ἀστυνομικὸς ἰατρὸς ἐνόσῳ τὰ τῆς δημοσίου ὑγείας διατελῶσιν ἐν κρισίμῳ καταστάσει. Ἡ ἰατρική του γνωμοδότησις περὶ τοῦ νεροῦ τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρεατείου καὶ ἡ τελευταία αὐτὴ ἀπόφασίς του θὰ χαράξωσι ἀνεξίτηλον τὸ ὄνομά του εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων μας. Ἂς ὑψωθοῦν αὗται αἱ θέσεις ἐκεῖ ὅπου πρέπει νὰ ὑψωθῶσιν, ἂς ἀποφασίσῃ ἐν τέλει νὰ κατέλθῃ ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη καὶ ἡ ἀληθὴς τιμιότης εἰς τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν καὶ ἂς ἀφαιρεθῶσι ἅπαξ διὰ παντὸς τὰ πολότιμα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἀξιώματα ἀπὸ τῶν κοινωνικῶν σκυθάλων τὰ ὁποῖα τὰ κατέστησαν ἑλώρια διὰ κύνας.

—

Εὐτυχῶς εἴδομεν καὶ τὴν *Πρωΐαν* ἐπιζητοῦσαν τὴν παῦσιν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, καὶ τὴν κυβέρνησιν δὲ ἀπειλήσασαν διὰ τοῦ Νομάρχου αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλήν των. Χαίρομεν πολὺ διὰ τοῦτο, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι συναισθανθῇ οἱ ἴδιοι τοὺς ἐξευτελισμοὺς οὓς ὑρίστανται μένοντες εἰς θέσεις τὰς ὁποίας ἐν γνώσει ἢ ἐξ ἀμελείας ἐπρόδωσαν καὶ τὰς ἀρὰς ἃς καθ' ἑκάστην ἐπισύρουσιν ἐπὶ τῶν ἐκ κολοκύνθης κεφαλῶν των. Ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς μὲ τόσην ζέστην δὲν λυώνουν αὐταὶ αἱ κολοκύνθαι, ἀπόδειξις ὅτι τὰς διατηροῦσιν οἱ πονηροὶ μὲ πάγον.

—

Ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ ἰατροὶ Ἀθηνῶν ἀπελύθησαν· καὶ ὁ Κούσκουρης ἀκόμα· ἀλλ' αὐτὸς ὁ δυστυχὴς τὰ *εἶπε* τοὐλάχιστον πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους.

—

Τί τὸ περιμένετε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ δὲν τὸ παύετε, ἀφοῦ καὶ νὰ συνεδριάσῃ δὲν δύναται; Μόνον ἔνοχος ὑπουργοῦ συνείδησις ἔπρεπε νὰ προΐσταται τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ μὴν προβαίνῃ εἰς τὴν πανηγυρικὴν παῦσιν τοιούτων λειποτακτῶν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς συνειδήσεως.

—

Μία καλὴ πρᾶξις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Διώρισε καθηγητὴν τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας τὸν τέως ὑφηγητὴν κ. Γεώργιον Κρῖνον, ἐπαξίως τῆς ἐμβριθοῦς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ μορφώσεως.

—

Ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν λεχθῇ βάσιμον ἢ μὴ κατὰ τῶν ὑπουργῶν, ὁ ὑπουργικὸς τύπος τὸ ἀποκρούει. Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς τακτικῆς αὐτῆς τῶν ὀργάνων των οἱ κύριοι ὑπουργοὶ παρουσιάζονται ἀναμάρτητοι, ἑπομένως κᾶτι ἄλλο παρὰ κοινοὶ θνητοί. Διὰ τοῦτο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρέπει νὰ παραδέχωνται καὶ μερικὰ των ἁμαρτήματα, διὰ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἶναι κἂν *ἄνθρωποι*.

—

Συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν ἀγανάκτησιν τῶν *Νέων Ἰδεῶν* κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων διὰ τὴν παράνομον καὶ αὐθαίρετον διαγωγὴν πρὸς τὸν ἀξιόλογον δημοσιογράφον κ. Σκόκον· ἂν τοῦτο λέγεται ἐκδίκησις, πρῶτον εἶναι πολὺ ταπεινὴ καὶ δεύτερον γίνεται εἰς βάρος καὶ τῶν νόμων καὶ τοῦ δικαίου καὶ πολὺ καλὰ ἔπραξεν ὁ ἀδικηθεὶς πολίτης νὰ καταγγείλῃ τοὺς ἔστω καὶ δι' ὀλίγας στιγμὰς παραβιάσαντας τὴν ἀτομικήν του ἐλευθερίαν.

—

Αὐτὴν τὴν γνωστὴν Χίαν κόρην Εἰρηνοῦλαν, ἂν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, καθὼς πάλιν ἡ *Ἐφημερὶς* ἀνήγγειλλεν, τὴν εἶχε λάβει ὑπὸ τὴν προστασίαν της ἡ Βασίλισσα· αὐτὸ δὲν ἔφθασε· ἐκηρύχθη προστάτης αὐτῆς καὶ ὁ κ. Μενέλαος Νεγρεπόντης· ὕστερον ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς προστασίας, ἡ

Εἰρηνοῦλα δὲν ἔχει νὰ φάγῃ καὶ ὁ πτωχὸς Φρανδζῆς ἀναγκάζεται νὰ δώσῃ ψωμοδοτικὴν παράστασιν ὑπὲρ αὐτῆς ἐν Πειραιεῖ. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάττῃ ἀπὸ προστάτας.

—

Φίλος μᾶς ἔλεγε χθές: «Πρὸ ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους εἶχε συστηθῇ ἐν Ἀθήναις μία μεταλλευτικὴ ἑταιρία ἡ *Κάρυστος*, ἧς διευθυντὴς ἀνεδείχθη ὁ κ. *Σερπιέρης*. Πολλοὶ ἠγόρασαν μετοχάς, ἐν οἷς καὶ ἐγώ. Ἔκτοτε δὲν ἠξεύρομεν τί ἀπέγινε ἡ Ἑταιρία, ἂν ὑπάρχει, ἂν διελύθη, ἂν κερδίζει, ἂν χρεωκοπεῖ. Ἠρωτήσαμεν οἱ μέτοχοι πολλάκις τὸν κ. Σερπιέρην, ἀλλά, οὔτε φωνὴ, οὔτε ἀκρόασις. Δὲν γράφεις, φίλε, δύο λέξεις εἰς τὸ *Μὴ Χάνεσαι* περὶ τούτου;»

Ἡ ἐρώτησις τῶν φίλων εἶναι δικαία· ὁ κ. Σερπιέρης παρακαλεῖται ν' ἀπαντήσῃ.

—

Ἐγνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουν ἐγκώμια φθείρας καὶ ἐπιγράμματα εἰς πορδὴν, ἀλλὰ δὲν ἐφανταζόμεθα ὅτι ὁ κ. Φιλήμων θὰ μᾶς ἐδωροφόρει ἐν τῷ *Αἰῶνί* του καὶ ἐγκώμιον Σιβιτανίδου.

—

Τί κρῖμα νὰ μὴ μπορῇ ὡς λέγει νὰ συζητήσῃ μεθ' ἡμῶν ὁ *Αἰὼν* σπουδαίως. Ἔ! ἂς συζητήσῃ τότε ἀστείως· ἂς συζητήσῃ ἐπὶ τέλους ὅπως θέλει· ἡμεῖς ψοφοῦμε γιὰ συζήτησι μὲ τὸν *Αἰῶνα*· δὲν τὸ καταλαβαίνει; Αὐτὴ ἡ χαράκωσίς του ὄπισθεν ἑνὸς τίτλου «πολιτικοσατυρικῆς» δὲν πάει διὰ τὴν ἡλικίαν του· ὄπισθεν τόσον μικροῦ πράγματος μπορεῖ νὰ κρύβεται μικρὸν παιδίον, καὶ νὰ νομίζῃ σπουδαίως ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ συλληφθῇ. Ἔπειτα δὲν νομίζει ὅτι προδίδει ὁ σοφὸς καὶ ὀλίγην ἀγραμματοσύνην, ὅταν λέγῃ ὅτι τὸ σατυρίζειν δὲν εἶναι σπουδαῖον. Καὶ τότε πῶς τόσοι ἱστορικοὶ ἀναλύουν μικροσκοπικῶς τὸν Ἰουβενάλην καὶ δανείζονται ἐξ αὐτοῦ εἰκόνας τῆς ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς ὃν τόσῳ φιλοσοφικῶς ἐσκιαγράφησεν ἐκεῖνος! Ἂν λοιπὸν ὁ κατ' ἐξοχὴν σατυρικὸς λαμβάνεται ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν, πῶς νὰ μὴ λαμβανώμεθα ἡμεῖς οἱ πλὴν τοῦ τίτλου, ὃν καταχραστικῶς ἴσως φέρομεν, μηδὲν σατυρικὸν ἔχοντες δῶρον, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ πόνου, μετὰ λογικῆς καὶ μετ' ἀληθείας, ἴσως δὲ καὶ μετὰ σκαιότητος, περὶ τῶν δημοσίων γράφοντες; Ἂν ποτε παρεκτρεπώμεθα καὶ ἐπὶ τὸ σατυρικώτερον, προκειμένου περὶ τοῦ *Αἰῶνος*, τὸ πράττομεν τοῦτο ἐξ οἰκείας ἐμπνεύσεως; Παντάπασιν· ἡ Μοῦσά μας εἶναι πάντοτε ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ *Αἰῶνος*, ὅστις ἐν πολλοῖς καὶ τὴν *Σιὼν* τοῦ Λάτα ἂν ἐγράφομεν τὸ αὐτὸ πάντοτε θὰ μᾶς ἐνέπνεεν ὕφος. Εἶναι πηγὴ φαιδρότητος· ὅπως ἄλλοτε γίνεται ἀφορμὴ ἐπαίνων, ὅταν λησμονῶν τοὺς παιδαρισμούς του ἀνδρίζῃ τὸ φρόνημα ἐν τοῖς γραφομένοις· καὶ τότε πάλιν δὲν σπουδάζομεν ὅταν τὸν ἐπαινοῦμεν; Προσποιεῖται ὅτι ἀγνοεῖ πῶς τὸ *Μὴ Χάνεσαι* δὲν εἶναι καθαρὰ σατυρικὴ ἐφημερὶς, ἀλλ' ἔχει τὸ σπουδαῖον αὐτῆς μέρος, ἔχει καὶ τὸ εὐτράπελον καὶ ἀξιοῖ νὰ μιμηθῇ τὸ *Φιγαρὼ* ὡς εἶδος φιλολογικὸν, τὸ *Φιγαρὼ* μεθ' οὗ συζητοῦσιν αἱ ἀκαδημαϊκώτεραι τῶν παρισινῶν ἐφημερίδων. Βεβαίως ἐνίοτε τὸν στενοχωροῦμεν τὸν κ. Φιλήμονα· καὶ ἀπαντῶν θὰ ἠθάνετο μεγαλειτέρας στενοχωρίας· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ φράξῃ διὰ παντὸς τὸ στόμα καὶ νὰ μὴ διαπράξῃ τὴν ἀνήκουστον δειλίαν τῆς χαρακώσεως ὄπισθεν γελοίας προφάσεως διὰ ν' ἀποφύγῃ πόλεμον ἐξ οὗ εἶναι πεπεισμένος ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ ἔφευγεν ἡττημένος, ὄχι δι' ἔλλειψιν τέχνης δημοσιογραφικῆς, ἐν ᾗ τὸν νομίζομεν πρύτανιν, ἀλλὰ διότι ἡμεῖς θὰ εἴχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν.

—

Προσοχὴ εἰς τὰ Φαρμακεῖα! Ἐμάθομεν ὅτι ἐκ συμφώνου ἐδιπλασίασαν ὅλας τὰς τιμὰς τῶν φαρμάκων των! Εἶναι καὶ αὐτοὶ οἱ εὐλογημένοι οἱ δολιώτεροι τῶν μεταπρατῶν· διὰ τὸ τίποτε σὲ ξεγυμνόνουν· ἐκμεταλλεύονται δὲ τὰς ἐπιδημίας διὰ νὰ γίνουν ὁμογενεῖς! Τί νὰ κάμουν οἱ τόσοι πτωχοὶ τῶν Ἀθηνῶν; Πῶς νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν ἀπληστίαν τῶν φαρμακοποιῶν; Νηστεύοντες φάρμακα! καὶ ἀποθνήσκοντες! Μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ὑπερβολικὴ ἡ διάδοσις. Τοῦτο δὲν ἐμποδίζει νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ ὁρισθῇ καὶ μία λογικὴ διατίμησις τῶν συνηθεστέρων φαρμάκων! Δὲν ἔχομεν πίστιν εἰς κανένα. Ἐδῶ θὰ γίνῃ ἀνάγκη μίαν ἡμέραν νὰ θέσωμεν φρουροὺς καὶ εἰς τὰ Νεκροταφεῖα μήπως κλέψουν καὶ τοὺς νεκρούς μας ἀκόμα!

—

Ὑποφέρομεν καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν μικρῶν νομισμάτων, ἰδίως τραπεζογραμματίων τῶν πέντε φράγκων, ἀλλ' ἐν Πάτραις τὸ κακὸν αὐτὸ κινδυνεύει νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Ἀρκεῖ νὰ μάθητε ὅτι εἰς τὰ κέντρα ὅπου ἕνεκα τῆς σταφίδος γίνονται μεγάλαι συναλλαγαί, ἀπειλοῦνται ἔνοπλοι ῥήξεις, καὶ ὁ πατρινὸς τύπος ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς ἐξουσίας. Φαντασθῆτε τώρα πῶς θὰ διπλασιασθῇ ἡ κωμῳδία. Λέγομεν θὰ διπλασιασθῇ, διότι ἤδη ἀποτελεῖ κωμῳδίαν, καθὰ γράφουσιν ἐκεῖθεν, ἡ πλανόδινος περιπλάνησις ἑνὸς ἑκατοστάρικου ζητοῦντος νὰ χαλασθῇ μεθ' ὅλο τὸν γνωστὸν ὀργασμὸν τῶν Πατρῶν, καὶ μὴ εὑρίσκον τὸ πτωχὸν τὸν χαλάσοντα. Προσθέσατε εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐν στιγμαῖς ἐνόπλου συγκρούσεως χωροφύλακα τρέχοντα ἀπὸ ῥυτῆρος καὶ ἐπιβάλλοντα εἰς κολλυβιστὴν ἵνα τὸ χαλάσῃ ἢ θὰ τοῦ πάρῃ ὁ διάβολος τὸν πατέρα».

Καὶ αὐτὸ μὲν εἶναι τὸ ἀστεῖον μέρος τοῦ πράγματος· τὸ σοβαρὸν εἶναι ἡ ἀδιακρισία τῆς Τραπέζης, ἥτις ἀφοῦ ἐξησφάλισεν εἰς τὰ ταμεῖά της τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, ἀφοῦ ἐξηγόρασε τόσον ἐφθηνὰ τὴν παράτασιν τοῦ προνομίου της, ἀφοῦ ἐξησφάλισε τὴν νομὴν καὶ τῶν νέων Ἐπαρχιῶν, ἤδη φέρεται καὶ αὐτὴ, ὡς πᾶσα ἑλληνικὴ ἀρχὴ, ἥτις δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ κολακεύῃ, πρὸς δὲ τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον τῶν Πατρῶν ἐκθέμενον εἰς αὐτὴν διὰ μακρῶν τὰ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς, ἕνεκα ἐλλείψεως ἐλάσσονος χαρτονομίσματος, οὔτε ἠξίωσε κἂν ν' ἀπαντήσῃ. Τί τὴν μέλει! ἂς πληρώσουν οἱ ἐμπορευόμενοι νέον πρωτοφανὲς εἰς τὴν Τράπεζαν φόρον. Διότι κατήντησεν εἰς τὰς Πάτρας διὰ νὰ χαλάσουν ἓν εἰκοσιοκτάρικον νὰ πληρώνουν ἄδζιο Ῥενιέρη δύω ἢ διώμισι δραχμάς! Ὁ κ. Ῥενιέρης δὲν λαμβάνει καιρὸν νὰ φροντίζῃ διὰ τόσον μικρὰ πράγματα, ἀφοῦ αἱ παποκριτικαὶ μελέται πολλάκις τὸν φέρουν εἰς θέσιν νὰ λέγῃ: Anche io sono papa!

Ἐδῶ πάλιν εἰς τὰς τόσας πηγὰς μιασμάτων καὶ τύφων, δέον νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰ ῥυπαρὰ τραπεζιτικὰ πέντε κ' ἑξῆντα. Τὸ χρῶμά των καὶ τὸ χρῶμα κάποιου ἄλλου πράγματος κατ' οὐδὲν διαφέρει· ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα

δὲ καὶ τὸ ξέσχισμα κατήντησαν αμή μου ἄπτου». Παράδοξος ποιότης χρήματος τὸ ὁποῖον ἅμα τὸ πιάσῃς διαλύεται! Ὀλίγον ἀκόμα καὶ ὁ κ. Ρενιέρης θὰ κηρυχθῇ μάγος.

Τί δὲ νομίζετε; Ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶναι προϊὸν καθαρὸν τῆς πασαλικῆς νωθρότητος τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης; Ἄπαγε! Εἶναι καθαρὰ κερδοσκοπία! Καὶ ἀγνοοῦμεν μάλιστα ἂν ἡ κερδοσκοπία αὐτὴ θὰ περάσῃ εἰς τὰ β.βλία τῆς Τραπέζης! Αὐτὰ τὰ μιξαλέα πέντε κ' ἑξῆντα ἐπὶ τέλους χάνονται. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν δακτύλων πετοῦν εἰς τὸν ἀέρα, ὡς ἐλαφρότερα πτίλου· ἄλλα προσκολλῶνται εἰς τὰς παρειὰς τῶν θυλακίων καὶ συγχωνεύονται μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑφάσματος· ἄλλα ὑπὸ τῶν νευρικωτέρων ζεσχίζονται ἐκ θυμοῦ, ἄλλα μένουν ἐπὶ τέλους ἀργά, διότι ἐν τῇ ἀγορᾷ μὲν δὲν περνοῦνε, ὁ δὲ κάτοχος βαρύνεται νὰ μεταβῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς, νὰ δαπανήσῃ δύο τρεῖς ὥρας, ἕως οὗ γίνουν πρωτόκολλα καὶ παραπρωτόκολλα, καὶ ἐπινεύσῃ ὁ Ταμίας νὰ σοῦ τὰ ἀνταλλάξῃ. Ἐὰν δὲ θελήσῃ νὰ μιμηθῇ τὸν ταμίαν τῆς Πιστωτικῆς κ. Γεωργαντᾶν, θὰ σοῦ ζητήσῃ νὰ φέρῃς καὶ δύο τρεῖς ἀνθρώπους, διὰ ν' ἀποδείξουν ὅτι σὺ ὁ ὁποῖος φέρεις αὐτὸ τὸ τραπεζογραμμάτιον ἢ αὐτὴν τὴν ἐπιταγὴν εἶσαι σύ.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι κέρδη τῆς Τραπέζης καὶ ἐπὶ τοῖς κέρδεσιν αὐτοῖς ἐπαναπαυομένη καὶ ὑπ' ὄψει ἔχουσα τὸν ὑψωμὸν τῶν μετοχῶν τῶν ὀλίγων εὐτυχῶν θνητῶν ἀδιαφορεῖ δι' ὅσα πάσχει ἡ ἀγορά. Ἐνῷ πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ προβῇ εἰς ἐκτύπωσιν καὶ διφράγκων τραπεζογραμματίων καὶ ὄχι νὰ ἀναγκάζῃ καὶ αὐτὸν τὸν ἐν Πάτραις Ταμίαν τοῦ ὑποκαταστήματος νὰ συμπληροῖ τὰς πληρωμάς του μὲ κιννητὸν χαρτόσημον!

Εἶναι καιρὸς λοιπὸν νὰ διατάξῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν Τράπεζαν νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἀφόρητον αὐτὴν ἀνωμαλίαν, ἥτις συγκρούεται τόσον συχνὰ μὲ τὰς καθημερινὰς συναλλαγάς!

—

Τώρα τοὐλάχιστον ἐν ὅσῳ ἡ ἐπιδημία εἶναι εἰς ἔντασιν δὲν παύουσιν ἀνταλλάσσουσαι αὐτὴν τὴν καταπονητικὴν σαχλολογίαν ἐν κυρίοις ἄρθροις, αὐτὸ τὸ φαῦλον μηδενολόγιον ἡ *Ὥρα* καὶ τὸ *Ἐθνικὸν Πνεῦμα*; Μὲ τὴν παῦσιν αὐτὴν καὶ τὴν ἄλλην παῦσιν τῆς εἰσροῆς τοῦ ὕδατος τοῦ Κεφαλαριοῦ θὰ ἔχωμεν σᾶς βεβαιοῦμεν σοβαρωτάτην ὑφεσιν τῶν ἀσθενειῶν.

—

Λόγοι δὲν ὑπάρχουν διὰ νὰ παραστήσωμεν τί νὰ ἠσθάνθησαν ἡ ἀτυχὴς Χήρα Ἡλιοπούλου καὶ οἱ δύο υἱοί της ὅταν εἶδον τὸν ἐπιδημικὸν θάνατον νὰ βλαστήσῃ τὴν ἀπαισίαν ἀμυγδαλιά του καὶ νὰ εἶναι ἡ νεκρικὴ αὐτὴ ἀμυγδαλὴ ἡ χρυσῆ ἀδελφοῦλά των **Ἑλένη**. Ὅταν ἐνσκήπτωσι τοιαῦται ὀδύναι, ἡ λύπη μόνη εἶναι παρηγορία τῆς λύπης.

—

Ἀσθενεῖ ὁ ἄγγελος τῶν Ἀθηνῶν τὸν ὁποῖον μία ὡραία ψυχὴ ἀφ' ἡμῶν ἀποπτᾶσα ἄφησεν εἰκόνα καὶ παραμυθίαν δι' ὅλους τοὺς κλαίοντας αὐτὸν ἀκόμα. Ὅ,τι καλλαισθητικὸν καὶ ποιητικὸν ἐν Ἀθήναις δέεται ὑπὲρ ταχείας ἀναρρώσεως τῆς κόρης.

—

Κύριε Δήμαρχε πρέπει νὰ κλεισθῇ, εἶναι ἀπαραίτητον, ἡ κατὰ τὴν συνοικίαν Βάθειας ὑπόνομος, διότι πλὴν τῆς Δεξαμενῆς εἶναι καὶ αὐτὴ ἓν ἐκ τῶν στρατηγείων ἐξ ὧν ὁρμῶνται, ὡς οἱ Κουμουνδουρικοὶ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, οἱ πυρετοί, γαστρικαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἱκετεύομεν, κ. Δήμαρχε, μετάβαλε σκοπὸν, δίελθε τὴν συνοικίαν ταύτην κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, καὶ οὐχὶ ὡς σκοπεῖς νὰ πράξῃς κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀφοῦ ἴδῃς οἰκίαν τινὰ ὅπου ἐπὶ 10 κατοίκων οἱ ἓξ εἶναι ἀσθενεῖς, θὰ συγκινηθῇς καὶ ἐπὶ τέλους θὰ τὴν κλείσῃς. Πρὸς Θεοῦ! Πρὸς διαβόλου! κ. Δήμαρχε.

—

Ὁ διευθυντὴς τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* ἀναχωρεῖ σήμερον χάριν ἀναψυχῆς διὰ τὰς νήσους, ὅθεν ἐπιστρέφει μετὰ ὀκταήμερον. Ἡ ἐφημερὶς θὰ ἐξακολουθῇ ἐκδιδομένη ὡς *καὶ πρίν*.

ΛΟΙΠΟΝ,

μεγαλεπήβολε Δήμαρχε καὶ λόγιοι νέοι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, κατορθώσατε νὰ φέρητε τὸν **τύφον** εἰς τὴν πόλιν μας. Καὶ ἤδη ἐπ' ὀνόματί σας αἱ τρυφερώτεραι ὑπάρξεις θερίζονται, ἐπ' ὀνόματί σας ἀσθενεῖς κατάκειντα βαρεῖς, ἐπ' ὀνόματί σας οἱ τοῖχοι τῶν δρόμων περιβάλλονται νέαν καθημερινῶς ταπετσαρίαν ἀπὸ νεκρώσιμα! Εἶσθε εὐτυχεῖς! Ἐκάματε τὴν ἱστορίαν σας! Bravi!

Ἐπερειμένατε τόσον καιρὸν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας ἢ μᾶλλον τῶν ποδῶν σας, ἄχειρα καὶ ἀκέφαλα δίποδα! Τὸ δηλητήριον ὅπερ μᾶς ἐποτίζετε, τὸ ἐσωβρακοῦχον νερό σας, ἐνήργει βλέπετε τόσον βραδέως· δὲν ἦτο δηλητήριον Λουκρητίας Βοργίας, ἦτο φαναριώτικον δηλητήριον τοῦ δημάρχου μας Σούτσου. Ἐν γνώσει σας ἐπλύνοντο ἐκεῖ αἱ ἀκαθαρσίαι τοῦ σιφιλιτικοῦ νοσοκομείου· τίς καὶ τίνες ἄρά γε ἐξ ὑμῶν ἐκδικούμενοι ἐπόθησαν ἐν τῇ μεγάλῃ καρδίᾳ των νὰ καταστήσουν ὅλας τὰς Ἀθήνας σιφιλιτικάς! Ἄ! βδελυροί!

Δὲν σᾶς ἔφθανεν αὐτὸ τὸ δηλητήριον. Εἰς τὴν ἀστικὴν μαγειρικήν σας εἶσθε Λούκουλλοι. Μᾶς ἐχρειάζοντο καὶ μιάσματα ἀπὸ ἕλη ποτάμια καὶ μιάσματα ἐξ ὑπονόμων καὶ ἄλλα ἐκ βόθρων καὶ ἄλλα ἐκ σκουπιδιῶν. Εἰς τὴν συνοικίαν Βλασαροῦν ὑπάρχει ἔγκλειστός τις μάνδρα ἐν ᾗ φυλάσσονται μερικαὶ ἀρχαιότητες, κᾶτι Γοργόνες· οἱ πέριξ κάτοικοι φοβούμενοι κατακλυσμὸν ἤνοιξαν ὀπὰς εἰς τὴν μάνδραν διὰ νὰ διευθύνωνται ὅλα τὰ νερὰ ἐκεῖ· ἅπαξ σχηματισθείσης μιᾶς μικρᾶς λίμνης, ἐκεῖ ἐχύνοντο καὶ ὅλα τὰ ἀκάθαρτα ὕδατα καὶ ὅλαι αἱ ῥυπαρότητες· ἐσχηματίσθη λοιπὸν ἐκεῖ τὸ ἐπικινδυνωδέστερον ἕλος, πρὸς μεγάλην σας εὐχαριστησιν διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἀρχαιολογικὰ μιάσματα.

Καὶ ἀλληλοβλέπεσθε ἀναμεταξύ σας, κουτοπόνηροι, ἐνόσῳ ἡ δημοσία ὑγεία δὲν εἶχε διαταραχθῇ σπουδαίως! Καὶ θὰ κρυφοερωτᾶσθε: Ἄκουσες τίποτα;—Ὄχι.—Περίεργον!—Τί διάβολο!—Οὔτε ἕνα κροῦσμα τύφου!

Τίς οἶδε μετὰ ποίας ἀγωνίας καρεδοκεῖτε τὴν περίστασιν, διὰ νὰ ῥίψητε οἱ μὲν τὰ σφάλματα ἐπὶ τοὺς δέ, διὰ νὰ ἐντιπολιτευθῇ ὁ κ. Πρόεδρος τὸν κ. Δήμαρχον, διὰ νὰ πεσόντες προσκυνήσουν τὸν κ. Κασαβέτην μὲ τοὺς φίλους του νὰ δώσῃ τὸ νερὸ ὅσα ὅσα, διὰ νὰ φανῆτε γνωμοδοτοῦντες περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, καὶ διὰ νὰ διοργανώσητε τὴν σύσσωμον εἰς Κεφαλάρι ἐκδρομήν σας παραλαμβάνοντες ὡς σημαίαν τὴν κοιλίαν τοῦ Σιβιτανίδου — ἄλλην αὐτὴν πηγὴν μιάσματος — διὰ νὰ ἔχῃ νὰ λέγῃ ἕκαστος ἐξ ὑμῶν: ἂν μὲ ἤκουον, καὶ ὁ ἄλλος: ἂν δὲν ἤμην ἐγὼ θὰ ἐξυλοκοποῦντο καθημέραν, καὶ ὁ τρίτος: τακτικώτατα πήγαινα εἰς τὰς συνεδριάσεις, καὶ ὁ τέταρτος ἴδοὺ τινὲς παρέλυον τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ Δήμαρχος ἀνώτερος ὅλων: Εὗρον τὴν Ἀθηνᾶν τοῦ Φειδίου, μοῦ ἀρκεῖ αὐτὴ ἡ δόξα· prévenez archéologues!

Τί νὰ πρωτοθαυμάσωμεν ἐν ὑμῖν, ἔνδοξοι δηλητηριασταί μας! Τὴν παντελῆ ἀνικανότητά σας ἢ τὴν ῥαθυμίαν σας ἢ τὴν φλυαρίαν σας ἢ τὰ φῶτά σας ἢ τὴν ἀγχίνοιάν σας ἢ τὰς μικράς σας κερδοσκοπικὰς ὀρέξεις! Ἂν ὁ τύφος ἀγνωμονῶν πρὸς τοὺς συνεταίρους του παραλάβῃ καὶ κανένα ἐξ ὑμῶν, ὁ κ. Φιλήμων θὰ περιέλθῃ εἰς ἀμηχανίαν τί πρῶτον καὶ τί δεύτερον ἐκ τῶν προτερημάτων ὑμῶν νὰ ἀναδείξῃ ἐν τῇ ἐπιταφίῳ του ἀνθοδέσμῃ. Ἀλλὰ καλλίτερον νὰ μὴν ἀποθάνετε, διὰ νὰ μὴν περιέλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν στενοχωρίαν ὁ νεαρὸς κ. Φιλήμων. Ἂς ἔχῃ ὅλην τὴν ἄνεσιν ὁ ἄνθρωπος νὰ παραβάλῃ τὴν περυσινὴν καὶ ἐφετεινὴν ἐσοδείαν τοῦ θανάτου καὶ νὰ ζητῇ νὰ πείσῃ τοὺς νεγροπόντηδες ἀναγνωστάς του ὅτι πολὺ καλὰ πηγαίνει ἡ δημόσιος ὑγεία.

Ἐὰν ὁ Φιλήμων ἦτο πρωτεύουσα καὶ ἡ πρωτεύουσα Φιλήμων καὶ ἠρώτα αὐτὸς ἐκείνην τὸ σύνηθες:

— Πῶς εἶσθε;

Ὁ Φιλήμων—Πρωτεύουσα θ' ἀπήντα τὸ συνηθέστερον ἐκεῖνο:

— Πολὺ καλά, σᾶς εὐχαριστῶ!

—

Κάνεις δὲν ἐπανέλαβε τὴν σύστασίν μας: **Νὰ παυθῶσιν οἱ δημοτικοί μας ἄρχοντες καὶ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ δίκην ὡς δηλητηριασταί.** Ἐκ τῶν ὑστέρων θ' ἀποδειχθῇ ὅτι ἡμεῖς μόνοι εἴχομεν δίκαιον. Καὶ εἴχομεν δίκαιον ὄχι διότι ἐζητοῦμεν ἁπλῶς τὴν παῦσίν των ὡς τιμωρίαν, ἀλλὰ τὴν ἐζητοῦμεν, μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως. Τὸ similia similibus εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲν ἐχώρει. Φαντασθῆτε νὰ δίδωσιν εἰς ἄνθρωπον δηλητηριασθέντα οὐχὶ τὸ ἀντιφάρμακον ἐκείνου δι' οὗ ἔπαθεν, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ δηλητήριον ὅπως τὸν σώσουν! Παρ' ἐκείνων οἵτινες ἐκοπίασαν διὰ νὰ μᾶς φέρωσι τὸν **τύφον** ἡμεῖς μὲ τὸν μικρόν μας νοῦν δὲν ἐπεριμένομεν νὰ μᾶς τὸν φυγαδεύσουν. Καλὸν ἢ κακὸν, ὅστις κοπιάσῃ νὰ φέρῃ κᾶτι τι, δυσανασχετεῖ ὅταν τὸ χάσῃ ἀπ' ἐμπρός του. Ὁ τύφος εἶναι τέκνον των· ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ὁ κ. Φιλήμων καὶ ὁ κ. Δήμαρχος δὲν θὰ γίνουν πατροκτόνοι πρὸς εὐχαριστησίν σας· μπορεῖτε νὰ τοὺς κρεμάσητε, ἀλλὰ ἐγκλήματα δὲν διαπράττουν· τὸ πολὺ πολὺ γράφουν ἄρθρα, στέλλουν τηλεγραφήματα περὶ εὑρέσεως Ἀθηνᾶς καὶ δηλητηριάζουν τὸν κόσμον—ἐξ ἀμελείας!

Ὅσοι εὗρον τὴν περὶ παύσεως ἀπαιτησίν μας αὐστηράν, ἂς σκεφθῶσι τί ἔκαμαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ διὰ νὰ σώσουν τὴν πόλιν. Λησμονοῦμεν τὸ παρελθὸν, καταντῶμεν νὰ συμφωνήσωμεν μετὰ τοῦ κ. Φιλήμονος ὅτι ὁ Δῆμος Ἀθηναίων εἶναι Δῆμος δέσμιος χεροπόδαρα, Δῆμος ὑπὸ κηδεμονίαν, Δῆμος αἰχμάλωτος, μὴ δυνάμενος ἀφ' ἑαυτοῦ μηδὲν νὰ πράξῃ, καὶ ἠναγκασμένος νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς νὰ τὸν δηλητηριάζῃ χωρὶς νὰ δύναται αὐτὸς οὔτε κἂν νὰ διαμαρτυρηθῇ. Δῆμος μουγγός, μόλις ἐνίοτε ὁμιλῶν διὰ στόματος τοῦ προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀσυμφόρου λύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ περὶ μανιώδους φιλελληνισμοῦ τῶν δυνάμεων!

Τί ἔκαμαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τώρα ὅτε ὁ κόσμος ὅλος ἐκραύγασεν ἐναντίον των, τώρα ὅτε ἡ Κυβέρνησις τοὺς προσκάλεσεν νὰ ἐνεργήσωσι, τώρα ὅτε τὸ Κράτος καὶ ἡ ἀστυνομικὴ Βία εἶπον εἰς τὸν κατὰ φαντασίαν αὐτὸν Προμηθέα: ἐνέργησον, οὐδέποτε σὲ εἴχομεν δεδεμένον;

Τί ἔκαμαν; Τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας, ἕως ὅτου κατορθώσουν νὰ συνεδριάσουν! Καὶ ἂν δὲν ἦτο ἡ *Ἐφημερὶς* νὰ στηλιτεύῃ δημοσιεύουσα τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων, ἴσως ἀκόμα τὸ Συμβούλιον θὰ ἐξηκολούθει λειποτακτοῦν δίκην καταδίκου καὶ ἀφίνον τὸν τύφον ἀνενόχλητος νὰ δεκατίζῃ τοὺς συμπολίτας μας. Τί ἔκαμον; ἀφοῦ κατώρθωσαν μετὰ πολλὰ οἱ ἀδδηρίται νὰ συνεδριάσουν, ἤρχισαν—κατὰ πρότασιν βεβαίως τοῦ προέδρου των—τὴν ἀκαδημαϊκὴν συζήτησιν ἀὲν ἐδικαιοῦτο ὁ κ. Δήμαρχος ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Συμβουλίου νὰ φέρῃ τὸ νερὸ τοῦ Κεφαλαριοῦ ἢ ὄχι εἰς τὴν πόλιν.» Καὶ ἀφοῦ εἶδαν ὅτι ἡ συζήτησις αὐτὴ θὰ τοὺς ἔφερε εἰς τὸ ἀπροχώρητον, τὴν ἀνέβαλον δι' εὐδιωτέρους καιρούς. Τί ἔκαμον; Ἐδέχθησαν ἀντὶ παντὸς ἄλλου μέτρου τὴν πρότασιν τοῦ Σιβιτανίδου νὰ ἐπισκεφθοῦν σύσσωμοι τὸ Κεφαλάρι διὰ νὰ γνωμοδοτήσουν ἂν βλάπτῃ ἢ ὄχι τὸ νερὸ τοῦ Κεφαλαριοῦ. Ὕστερον ἀπὸ τὰς τετραγωνικὰς ἀποδείξεις ὅτι αὐτὸ κατέστησε εὐπαθεῖς τοὺς ὀργανισμοὺς, ὕστερον ἀπὸ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν εἰς ἣν τὸ ὑπέβαλεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, καὶ τὴν ὡραίαν ἐν τῇ *Πρωΐᾳ* διατριβήν του, ὕστερον ἀπὸ τὴν ἀναιδῆ ἐν τῷ *Αἰῶνι* δημασίευσιν ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ νεροῦ πλύνονται ἐνδύματα συφυλιτικῶν! Τί ἔκαμον; Οὔτε τὸ νερὸ τοῦ Κεφαλαριοῦ ἠμπόδισαν νὰ εἰσρέῃ εἰς τὴν Δεξαμενὴν, κατὰ τὴν πρακτικωτέραν ἐπὶ τέλους πρότασιν τοῦ κ. Φιλήμονος, οὔτε ἂν οἱ περὶ τὴν Δεξαμενὴν βόθροι μολύνωσι τὸ ὕδωρ τῆς Δεξαμενῆς ἐξήτασαν, οὔτε πίστωσίν τινα ἔκτακτον ἢ δάνειον ἐψήφισαν ὅπερ νὰ διαθέσουν ὑπὲρ ἐκτάκτων μέτρων καθαριότητος. Ὁδοκαθαρισταί! ὁ Κονδροκώστας καὶ τινα γερόντια μόλις δυνάμενα νὰ κινήσουν τὸ σάρωθρον. Καταβρέγματος ἡ αὐτὴ ποσότης! Μάνδραι ἀτείχιστοι! Οὐρητήρια τὰ αὐτά! Σάωμα περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν! Ἴλισσός ἀκαθάριστος. Ὅλα τὰ ἕλη εἰς τὸν τόπον των! Καμμία ἀνακαίνισις τῆς ἀτμοσφαίρας! Καὶ αὐτὰ τὰ πρακτικὰ μέτρα τοῦ Ἰατροσυνεδρίου μὴ τεθέντα εἰς ἐνέργειαν! Τί ἔκαμον; Ἐψήφισαν τοιαύτην πρότασιν περὶ τοῦ νεροῦ Κηφισσιᾶς καὶ Κασσαβέτη, ὥστε ὁ τύραννος αὐτὸς τῆς πόλεως νὰ μὴν εἶναι εἰς θέσιν νὰ συναινέσῃ ὁ ὑψηλότατος ὅπως ἀνακουφίσῃ ὀλίγον τὰς Ἀθήνας δι' ὕδατος ὅπερ δὲν ἀνήκει εἰς αὐτόν. Τί ἔκαμον; Οὔτε τώρα δὲν ἐζήτησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸν ὑπὲρ δημοσίας ὠφελείας νόμον τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ νὰ κατάσχῃ τὰ νερὰ τοῦ Κασαβέτη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πρωτευούσης, νερὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δικά του, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι δικά του, ἀλλ' εἶναι τῆς πόλεως. Ἀλλὰ ποία κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτήν; Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Κουμουνδούρου; Καὶ τότε τί θὰ γίνῃ τὸ δι' Ἀδαμῶν διερχόμενον ὕδωρ; Δὲν θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν αὐτὸν περὶ ἀπαλλοτριώσεως νόμον; Καὶ μόνον δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς ὤφειλε νὰ στείλῃ τὸν Κουμουνδοῦρον ὅθεν ἦλθε καὶ νὰ φέρῃ ἐκδικητὴν τὸν κ. Τρικούπην, ἀφοῦ ἅπαξ δὲν ἔχει τὸ Βασιλικὸν χάρισμα τοῦ θεραπεύειν τὸν τύφον, ὅπως οἱ ἀρ-

χαῖοι Βασιλεῖς τῆς Οὐγγαρίας ἐθεράπευον τὸν ἕκτερον, τῆς δὲ Γαλλίας τὰς χοιράδας!

—

Χρειάζονται λοιπὸν ἕκτακτα μέτρα καὶ ἕκτακτοι ἄνδρες. Εἴτε ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Συμβούλιον *παυθῶσιν* κατὰ τὴν ἰδικήν μας ἰδέαν, εἴτε *Ἐπιτροπὴ Ὑγείας*, σύμφωνα μὲ τὴν πρότασιν τῶν *Νέων Ἰδεῶν*, εἴτε *Ἐφορεία* βοηθητική, κατὰ τὴν γνώμην τῆς *Ἐφημερίδος*, συγκροτηθῇ, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι παρὰ Σούτσου, Φιλήμονος καὶ Δεβίδου δὲν πρέπει νὰ περιμένητε τίποτε συντελεστικόν. Δυνατὸν νὰ εἶναι μεγάλοι ἄνθρωποι, ἕκτακτοι ἄρχοντες, σοβαροὶ πολιτευόμενοι, ἀλλὰ τὸν τύφον θὰ τὸν ἀφήσωσι τύφον, διότι τὸ ὄνομά των συνεδέθη πλέον μετ' αὐτοῦ καὶ δὲν δύνανται νὰ χωρισθῶσιν.

Ῥίψατε χρήματα εἰς τὸ μέσον! Βγάλετε χρήματα εἰς τὸν φόρον. Ἐὰν ἀφήσατε τίποτε ἐκ τῶν δημοτικῶν προσόδων, νὰ τὸ ἰδοῦμε! Ἐὰν δὲν ἀφήσατε, φορολογήσατέ μας ὅλους καὶ διὰ μίαν τοὐλάχιστον ἑξαμηνίαν λάβετε προσωρινὰ μέτρα καθαριότητος καὶ προμηθείας ὕδατος! Δαπανήσατε ἑκατοστύας χιλιάδων, σπαταλήσατε ἄλλας τόσας, οἰκονομήσατε μερικὰς καὶ διὰ τὸ μέλλον τῶν τέκνων σας, ἀλλὰ σώσατέ μας ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κακοῦ, ἐπαναφέρετε τὴν ὑγείαν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν καρδίαν μας, μὴ ἑτοιμάζετε νέας δοκιμασίας καὶ μὴ ζητήσητε αὔξησιν τῶν προσόδων τοῦ Δήμου ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν νεκρῶν!

Ἀποτεινόμεθα καὶ ἡμεῖς δὲν ξεύρομεν πρὸς τίνας· ἀλλὰ βεβαίως, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, πρὸς τὸ Κενόν.

Τὸ Κενὸν λοιπὸν ἂς σώσῃ τὰς Ἀθήνας κενοῦν αὐτὴν τοῦ τύφου καὶ δι' αὐτοῦ πάντας τοὺς τετυφωμένους καὶ ἁμαρτωλοὺς ἄρχοντας!

Καλεβάν.

ΠΕΝΙΑΙΣ

—

Κατὰ τὴν προχθὲς παράστασιν τοῦ *Ἅμλετ*, μετὰ τὴν τρίτην πρᾶξιν, δηλ. περὶ τὴν 12 καὶ ἡμίσειαν, τόσῳ ἐδιάζοντο οἱ ἠθοποιοί, ὥστε φίλος τις μᾶς ἔλεγεν, ὅτι τρέχουν καθὼς οἱ συνοδεύοντες κηδείαν, ἅμα φθάσουν περὶ τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

—

Εἰς ἀναγινώσκων ἐν τῇ *Ἐφημερίδι*, ὅτι ὁ κ. Παππαμιχαλόπουλος θέλει καθαρίσει τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ταῖς τόσαις *βρώμαις*, αἵτινες προκαλοῦν τὰ μιάσματα, ἐψιθύριζεν·

— Καὶ ἔπειτα δὲν παραδέχονται τὴν ὁμοιοπαθητικὴν μέθοδον.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

—

Lucrezia Borgia.

Ἔχεις τύφον; — Ὄχι ἔχω μηνιγγίτιδα.— Ἔχετε μηνιγγίτιδα; — Ὄχι ἔχω γαστρικήν.—Ἔχω γαστρικὴν καὶ τυφοειδῆ πυρετόν.—Ἔχει γαστρικὴν ὁ δήμαρχος; —Δὲν ἔχει γαστρικὴν ὁ δήμαρχος.— Τί ἔχει; — Ἔχει δημοτικὸν συμβούλιον.—Ἔχετε Ἰατροσυνέδριον; —Ὄχι, ἔχομεν ὀχετούς.—Ἔχετε ὕδωρ; —Ὄχι, ἔχομεν ὕδωρ καὶ κοπρώδεις οὐσίας. —Ἔρχεσαι εἰς τὸν *Ἀπόλλωνα*; — Ὄχι, δὲν ἔρχομαι εἰς τὸν *Ἀπόλλωνα*. — Διατὶ δὲν ἔρχεσαι εἰς τὸν *Ἀπόλλωνα*;— Διότι φοβοῦμαι νὰ ἔλθω εἰς τὸν *Ἀπόλλωνα*.

Αὐτὸ τὸ *θέμα* εἴχομεν ὅλοι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰ χείλη καὶ εἰς αὐτὸ *θέμα ἀνεθεωρήσαμεν* ὅλοι τὴν ἔμφρονα διοίκησιν τοῦ τόπου μας, ἥτις μεριμνᾷ νὰ διαβιβάζῃ εἰς τὸν στόμαχόν μας διὰ τῶν σωλήνων τῶν ὑδραγωγείων τὰ ὀργανικὰ καὶ μὴ περισσεύματα τῶν νοσοκομείων καὶ ἀπορροὴν ὀχῶν φροντίζουσα κατόπιν νὰ μᾶς προφυλάττῃ μὲ χλωριοῦχον τίτανον.

Ἂν ἦτο τοὐλάχιστον *φλωριοῦχος* κἄτι θὰ ἐκερδίζομεν!

* * *

Καὶ ἐν τούτοις ὑπερχίλιοι ἄνθρωποι παρίσταντο προχθὲς εἰς τὸν *Ἀπόλλωνα* κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῆς *Λουκρητίας Βοργίας*, πρὸς πεῖσμα τοῦ πυρετοῦ, τῆς ἐγκεφαλίτιδος, τῶν εἰδοποιήσεων τῆς *Ἐφημερίδος* καὶ τῆς χλωριούχου τιτάνου.

Ἐξ αὐτῶν τὸ πλεῖστον μέρος ἀνῆκεν εἰς τοὺς εἰκοσιπέντε χιλιάδας ἀσθενεῖς τῆς *Παλιγγενεσίας*, οἵτινες ἀφῆκαν τὴν κλίνην ὅπως παραστῶσι ἐν βρυγμῷ ὀδόντων εἰς τὴν πρώτην παράστασιν καὶ θεάσωνται τὴν Κιαραμόντε.

Πόσον ἦτο τῷ ὄντι ὡραία! Ποτὲ δὲν ἐφάνη ὡραιοτέρα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ὅταν εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἐξέρχεται περιβεβλημένη τὴν βυσσινόχρουν τῆς δουκίσσης στολὴν καὶ τὸ ἀργυρόστικτον ἐπιστήθιον, ἦτο τῷ ὄντι γόησσα. Ἀλλ' εἰς μάτην ἐπειρᾶτο νὰ δώσῃ εἰς τὴν μορφήν της τὴν ἀνήμερον καὶ ἀλαζόνα ἔκφρασιν τῆς ἀπαισίας δουκίσης τῆς Φερράρας. Ἡ μορφή της καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὀργῇ ἔτρεε ἀθωότητι διδασκαλίσσης, μὴ λαβούσης ἔτι τὸ πτυχίον της. Μᾶς ἐφαίνετο ὁ κ. Φιλήμων ἐρευνῶν τὴν πολιτικὴν τοῦ Κουμουνδούρου!

Τί ἦλθεν εἰς τὴν αἰθερίαν Μαργαρίταν, εἰς τὴν παρθενικὴν Λουκίαν εἰς τὴν ἐπέραστον Λίνδαν, εἰς τὴν ἁβρὰν Ἀμαλίαν νὰ ὑποκριθῇ τὸ σατανικὸν ἐκεῖνον γύναιον, ὅπερ μέσον τῆς στυγερᾶς ἱστορίας τοῦ μέσου αἰῶνος διακρίνεται ἀποτρόπαιον, φωτιζόμενον ὑπὸ φωτὸς ἀλαμποῦς τῆς κολάσεως. Αὕτη, ἡ Κιαραμόντη, Λουκρητία Βοργία, ἐστεμμένη Λοκούστα, θυγάτηρ καὶ παλλακὶς τοῦ Πάπα, σύνευνος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν, δηλητηριάζουσα, στραγγαλίζουσα, σπαράττουσα, σπείρουσα τὸν θάνατον, ἐξαποστέλλουσα τοὺς δυστυχεῖς οὓς ἐμαγνήτιζε τὸ πῦρ τῶν βλεμμάτων της, ἐκ τῆς πασσάδος εἰς τὸ φέρετρον, Κίρκη καὶ Μεσσαλίνα, Ἄρμις καὶ Φρύνη ταυτοχρόνως!

Ἂν τοιαύτη ἦσο, ὦ ἐρασμία Κιαραμόντη, οὐαὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ οὐαὶ εἰς τὰ πρῶτα θραύματα τοῦ *Ἀπόλλωνος*, τὰ ὁποῖα θὰ ἐγκατέλιπον ἀνὰ εἷς οἱ φλογιζόμενοι λατρευταί σου, οὓς θὰ ἐξαπέστελλες πάντας βαθμηδὸν εἰς Ἅιδου πύλας καὶ νεκρῶν κευθμῶνας. Ἂν τοιαύτη ἦσο, ὦ καλλίμορφος ἄνασσα τοῦ *Ἀπόλλωνος*, θὰ σὲ προσελάμβανεν ὁ δήμαρχος καὶ τὸ συμβούλιον ἐπὶ ἄδρῳ μισθῷ, ὅπως διαρκῶς μένῃς εἰς τὰς Ἀθήνας μας καὶ, συνενουμένη μετὰ τῆς σκόνης, τοῦ πηγάζοντος ἐκ τῶν νοσοκομείων ὕδατος, τοῦ τυφοειδοῦς καταβρέγματος καὶ τῶν ἀπροχωρήτων ὀχετῶν, ἐλαττώσῃς ἱκανὰς σελίδας τὸ δημοτολόγιον τοῦ δήμου των. Ἂν τοι αὐτὴ ἦσο, ὦ χαριεστάτη Φινλαδή, δὲν ἤθελε λυτρώσει τοῦ ὀλέθρου ἡμᾶς τοὺς πολυαρίθμους λατρευτάς σου, οὐδὲ αὐτὴ ἡ εὐλογία τοῦ σεπτοῦ πατρὸς καὶ ἐραστοῦ σου, τοῦ Μακαριωτάτου Πάππα Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. ὅστις ἀγνοῶ διατί ἀπεφάσισε νὰ γεννηθῇ ἐνωρίτερα, ἐνῷ, γεννώμενος ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εἶχεν ὅλα τὰ συστατικὰ νὰ γείνῃ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλλάδος.

* * *

Παρὰ τὴν ἀκατάπαυστον λίαν ὡρίμου ἐρωτικοῦ ζεύγους φλυαρίαν, ὅπερ ξενοφώνως ἀφίετο εἰς ἐκδηλώσεις συμπαθείας ἐπὶ τεσσαράκοντα τοὐλάχιστον ἔτη καθυστερούσης, κατώρθωσα ἐν τούτοις νὰ ἀκροασθῶ τῆς *Λουκρητίας Βοργίας*, μελοδράματος περιλιμένου μοι λίαν, καὶ εὐφρανθῶ ἀπὸ τὰς γλυκείας ἁρμονίας, ἃς ἀφειδῶς ἐξέχυσεν ἐν αὐτῷ ὁ περιπαθὴς Δονιζέττης.

Καὶ σημειώσατε ὅτι ὁ γονιμώτατος αὐτὸς μουσικὸς νοῦς ἔγραψε τὸ μελόδραμα τοῦτο εἰς δεκαπέντε μόνας ἡμέρας! Ὁ ἐργολάβος τοῦ θεάτρου τῆς Σκάλας εἶχεν ἀναθέσει τὴν μελοποίησιν τοῦ δράματος εἰς τὸν Μερκαδάντην, ἕτερον ἐπιφανῆ Νεαπολίτην μουσικόν. Παθὼν ὅμως οὗτος ἐν τῷ μεταξὺ ἐξ ὀφθαλμίας, ἔδωκε τὸ φυλλάδιον τῷ Δονιζέττῃ, τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἐργολάβου, καὶ ὁ Δονιζέττης τὸ ἐμελοποίησε, μολονότι δεκαπέντε μόνον ἡμέραι ὑπελείποντο αὐτῷ μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας.

Καὶ ἰδού, πῶς ἡ μεγαλοφυΐα ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἓν ἀριστούργημα. Τί ἔπραξεν ἡ μεγαλοφυΐα τῶν ἡμετέρων ἐπιστημόνων κατὰ τὸ διάστημα τῶν δεκαπέντε τούτων ἡμερῶν, καθ' ἃς οἱ φερετροποιοὶ ἀπέκαμον καὶ οἱ νεκροψάλται ἔχασαν τὴν φωνήν των; Συνῆλθον εἰς συμβούλιον, ἐσκέφθησαν καὶ ἀπεφήναντο ὅτι.... εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπιπολάζουσιν πυρετοί!

Φέρω παρομοιώσεις τῆς *ὥρας* βλέπετε.

Καὶ ἕτερον γνωστόν μοι ἀνέκδοτον περὶ τοῦ μελοδράματος τούτου εἶναι τὸ ἑξῆς. Εἰς Ρώμην ἐπὶ παποκρατίας δὲ ἐπετρέπετο ἡ παράστασις τοῦ μελοδράματος τούτου. Οἱ ἅγιοι πατέρες δὲν ἐπόθουν νὰ διασύρηται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ *θηλήψις* τῆς *θυγατρὸς* ἑνὸς τῶν διαδόχων τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἂν ποτε ἐδίδετο ἄδεια πρὸς παράστασιν, ἡ ἐπὶ τοῦ τόπου τιμητεία (censura), φοβερὰ τότε καὶ ἀκμάζουσα ἐν Ρώμῃ, ἀπέκοπτε πᾶσαν ὑποπτον φράσιν. Ὁ ἀκρωτηριασμὸς οὗτος ἦτο ἐνίοτε κωμικός. Εἰς τὸ ἆσμα τοῦ δουκὸς Ἀλφόνσου, ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει, ὁπότε ὁ δοὺξ ζηλότυπος ὀμνύει θάνατον κατὰ τοῦ Ἰανουαρίου, τελοῦντος πρεσβείαν παρ' αὐτῷ ἐκ μέρους τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας, λέγει ὅτι δὲν φοβεῖται τὰς συνεπείας τῆς πράξεως του διότι

Non sempre chiusa ai popoli
Fu la fatal laguna

ἤτοι οὐχὶ πάντοτε κεκλεισμένη τοῖς λαοῖς ὑπῆρξεν ἡ ἀπαιτία λίμνη ἐννοῶν τὴν Ἐνετίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθ' ἅπασαν τὴν Χερσόνησον ἔπνεε ἐπαναστατικὴ πνοὴ καὶ ἠλέκτριζε τὴν ἀρχαίαν μνηστὴν τοῦ Ἀδρία, δεσμίαν ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ Αὐστριακοῦ ἀετοῦ, ὁ *κήνσωρ*, σοφολογιώτατος ἐπίσκοπος τυγχάνων, ἠθέλησε νὰ τηρήσῃ μὲν τὴν ὁμοιοκαταληξίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἄρῃ τὴν σκανδαλώδη φράσιν, καὶ ἑπομένως διώρθωσε:

Non sempre fra le nuvole
Nascondesi la luna!

ἤτοι οὐχὶ πάντοτε μεταξὺ τῶν συννέφων κρύπτεται ἡ σελήνη! Καὶ οὕτως ἀνεμιγνύετο ἀκουσίως εἰς τὸ μελόδραμα ἡ μηδόλως ἐνεχομένη Σελήνη, μέχρι τῆς εἰσόδου τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων εἰς Ρώμην!

* * *

Εὖγε, Passetti, καλὲ ὑψίφωνε, ἀκρογώνιαῖε λίθε τοῦ *Ἀπόλλωνος*. Δὲν σοὶ ῥίπτομεν ἀνθοδέσμας, καὶ περιστέρια, ἡμεῖς οἱ ἐκ τῶν κατωτάτων βάθρων, διότι προτιμῶμεν νὰ οἰκονομήσωμεν τὰ χρήματά μας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς γενικῆς ἀνεχείας, ἀλλ' εἰς κινίνην νὰ ἐξοδεύσωμεν τὰς οἰκονομίας μας ταύτας, ἂν δὲν σοὶ λέγωμεν εἰλικρινῶς ὅτι εἶσαι καλὸς τεχνίτης, ἂν καὶ ἀπὸ τοὺς θαμῶνας τοῦ *Ἀπόλλωνος* χειροκροτεῖται ἀδίκως ὁ βαρύτονος καὶ *πᾶς ἕτερος* ἄλλος ὄχι ὅμως καὶ ὁ Πασσέτης.

Εὖγε, Μάφιε Ὀρσίνη, ἀνθυψίφωνε Savodi, ἐρμαφρόδιτε Σίμπελ καὶ Ροζίνα. Ὅταν ἐξέρχεσαι ἀπὸ τὸ *φθλόν* σου μᾶς κάμνεις ὅλους *φίλους* σου διότι εἶσαι ἀξιέραστος.

Εὖγε, βαθύφωνε Tanti, δοὺξ Ἀλφόνσε τῆς Ἔστης. Τὴν φορὰν ταύτην ἐφάνης τεχνίτης μὲ πολλὰς ἐλπίδας καὶ ὀλιγώτερον *Ἔστης* παρὰ ποτέ.

Εὖγε καὶ σύ, Γουδέττα, καὶ σὺ τενορίνε, καὶ σὺ γηραιὲ Περρίνη, καὶ λοιποὶ Παρίαι τοῦ θεάτρου.

Ἐὰν εἰς τοὺς μόχθους ὑμῶν ὅλων, καὶ εἰς τὴν θέλησιν αὐτῆς τῆς ἰδίας ἀνταπεκρίνετο καὶ ἡ φωνὴ τῆς *πρίμας*, τῆς προσφιλοῦς Κιαραμόντη, ἡ παράστασις τῆς *Λουκρητίας Βοργίας* θὰ ἦτο πλήρης ἐπιτυχία. Ἀλλ' οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι. Ἡ γλυκεῖα, ἀλλὰ περιωρισμένη φωνή της ἁρμόζει εἰς περιπαθῆ καὶ ἥρεμα μέρη, καὶ τὸ μέρος τῆς Λουκρητίας, ὑπὸ μουσικὴν ἐποψιν εἶνε ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων καὶ τῶν δυσκολωτέρων. Δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ Κιαραμόντη νὰ γείνῃ διὰ μιᾶς Λουκρητία Βοργία τὴν τε φωνὴν καὶ τὸ παράστημα, καθὼς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκδοθῇ ὁ *Ὄλυμπος*, χωρὶς τυπογραφικὰ λάθη, καθὼς δὲν εἶνε δυνατὸν ὁ κ. Κασσιμάτης νὰ μὴ γράψῃ εἰς τὴν *Ἐφημερίδα* περὶ τῆς Pall Mall Gazette.

Ἀλλὰ καὶ μὲ τοῦτο ἡ παράστασις τῆς *Λουκρητίας Βοργίας* μένει ἱκανῶς ἐπιτυχής, καὶ ἀλεξιτήριον θαυμάσιον, παρὰ τὴν γνώμην τῶν Ἀσκληπιάδων, κατὰ τῶν μιασμάτων καὶ τῆς γενικῆς ἀθυμίας, ἀφοῦ πάντοτε μένει ἐν αὐτῇ ἡ Κιαραμόντη.

Πρὸς αὐτὴν, εἰς ὅ,τι καὶ ἂν πράξῃ, ἐκόντες ἄκοντες πρέπει νὰ ἤμεθα ἐπιεικεῖς.

Μὴ λησμονήσετε ὅτι ἐν τῇ *Λουκρητίᾳ Βοργίᾳ* εἶνε κόρη τοῦ Πάππα, καὶ ὡς τοιαύτη δύναται νὰ διαθέσῃ ὅσα θέλει συγχωροχάρτια ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τῶν φίλων.

Ἂν τούτων ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει ἀρνηθῆ καὶ εἰς ἐμέ,

ὅπως δικαιωθῶ ἀπέναντί σας, εἰς ἐμὲ ὅστις διὰ τὴν ἀγάπην της ἐλεπτύνθην, ἐσκωρίασα καὶ κατήντησα ἄχρηστος τῶν ὁδῶν

Τενεκές.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΝΑΒΑΒ.

Ἀριθμητικὸν πρόβλημα

—

Εἰς διάφορόν των τὰ Ἀγγλικὰ φύλλα ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Α. Υ. ὁ Ναβὰβ τῆς Γονδὰλ πρόκειται νὰ νυμφευθῇ—ἑπτάκις. Ἐκλέξας 7 νέας καὶ ὡραίας νύμφας θὰ τὰς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν βωμὸν μὲ τὴν σειρὰν κάθε ἡμέραν διὰ μίαν ἑβδομάδα Ἡ ὑπόθεσις ὅμως τόσον περιπλοκωτέρα γίνεται ὅσῳ τις μᾶλλον τὴν ἐξετάζει. Διότι ἂν ἐνίοτε 2-3 δεσποτάδες χρειάζονται διὰ νὰ κουκουλώσουν 2 μόνον Ἕλληνας ἀρχοντίσκους, πόσοι ἄρά γε θὰ χρειασθοῦν διὰ τοὺς πολυτελεῖς τούτους Ἀνατολικοὺς γάμους; Πόσοι ἄρά γε κουμπάροι θὰ λάβουν μέρος; καὶ θὰ διακρίνωνται μεταξύ των μὲ τὸ νούμερο; παραδείγματος χάριν κουμπάρος νούμερο 1, κουμπάρος νούμερο 2, κουμπάρος νούμερο 3 κτλ. Αἱ πριγκηπέσσαι αὗται τῶν ὁποίων τὸ Motto δύναται νὰ ἦναι «εἴμεθα 7» δὲν θὰ ζυλοτυποῦν διότι ὡς ἴσαι ὅλαι θὰ ἔχουν τὸ ἐπβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Ἐὰν δέ ποτε ὁ εὐτυχὴς θνητὸς Ναβὰβ χάσῃ μίαν θὰ μείνῃ χῆρος κατὰ 1)7 καὶ θὰ ἐνθηφορήσῃ 1)7εις καὶ ἐὰν χαθοῦν 2, τὸ πένθος θὰ ἦναι 2)7. Ἀλλ' ἐπειδὴ μία σύζυγος τοῦ Ναβὰβ, ὕστερον ἀπὸ ὅλα, εἶναι ὑπανδρευμένη μόνον κατὰ τὸ 1)7, λογικῶς ἕπεται ὅτι δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ ἕτερα 6)7 ὑπανδρευομένη 6 νέους Ναβάβηδες καὶ τότε τίνος γυναῖκα θὰ ἦναι; Καὶ ἐὰν κάθε ἄνδρας (ἐννοοῦμεν τοὺς Ναβὰβ καὶ μὴ τρομάζετε ὡραῖαι ἀναγνώστριαι) ἔχει 7 γυναῖκας καὶ κάθε μία ἐκ τῶν γυναικῶν του 7 ἄνδρας, ποία συγγένεια θὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῆς 7ης γυναικὸς τοῦ 7ου ἀνδρὸς πρὸς τὴν 1ην τοῦ 1ου;

Φρὰ Διάβολος

Δ. 90 ΔΕΛΤΑΡΙΑ ΚΩΝΟΠΟΚΤΟΝΑ Δ. 90

τοῦ *Δόκτορος* **Ζαμπιρόνη**

Fidibus del Dott. **Zambironi.**

Ἡ ἀνάφλεξις ἑνὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω δελταρίων κέκτηται τὴν ἰδιότητα νὰ **καταστρέψῃ** τὰ ἐν τῷ δωματίῳ ὀχληρὰ ζωῦφια τῆς παρούσης ἐποχῆς, οἷον κώνωπας, σκνίπας, κ.τ.τ.

Ζητήσατε πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ **Δόκτορος Ζαμπιρόνη** καθόσον κυκλοφοροῦν καὶ **νόθα** ἐπιφέροντα κεφαλαλγίαν.

Τὰ τοῦ Δ. Ζαμπιρόνη **γνήσια** εὑρίσκονται εἰς τὸ Φαρμακεμπορεῖον τοῦ Κ. **Ὀλυμπίου.**

Θάνατος εἰς τοὺς κορέους

τοὺς κώνωπας, σκύπας, ψύλλους, κανθάρους κτλ.

Ἐντομοκτόνος κόνις τοῦ Βικὰτ μετὰ φυσητῆρος,

80 λεπ.—Ἕκαστος φυσυτὴρ πλήρης κόνεως—λεπ. 80

—

Ἡ παγκόσμιος καὶ ἀλάνθαστος κόνις τοῦ Βικάτ, ἡ τυχοῦσα τῶν πρώτων βραβείων εἰς ὅλας τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις, κέκτηται τὴν ἰδιότητα ν' ἀποκτείνῃ ἅπαντα τὰ ὀχληρὰ καὶ φθοροποιὰ ἔντομα, οἷον **κώνωπας. κορέους, ψύλλους, σκνέπας** καὶ αὐτοὺς τοὺς **κανθάρους.** Ἡ κόνις αὕτη εὑρίσκεται ἐντὸς φυσητῆρος (insufflae) καὶ διοῦ ἐκτοξεύεται εἰς ἁπάσας τὰς ὀπὰς καὶ σχισμάδας τῶν κλινῶν, τῶν τοίχων κτλ. καὶ εἰσδύουσα εἰς αὐτὰς τὰς φωλεὰς καταστρέφει τά τε ἔντομα καὶ τὰ ὠὰ αὐτῶν.

Διὰ τῆς εὐτελεστάτης αὐτῶν τιμῆς ἕκαστος δύναται νὰ ἀπαλλάττηται τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ζωϋφίων ἅτινα εἰσὶ ἀληθὴς μάστιξ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Κεντρικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ φαρμακεμπορείῳ Κ. Ὀλυμπίου. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 206.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

«ΚΕΔΙΒΙΕ».

—

Τὰ Ταχυδρομικὰ Ἀτμόπλοια «Κεδιβιὲ» ἀναχωροῦν ἐκ Πειραιῶς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν δ' Ἀλεξάνδρειαν προσεγγίζοντα εἰς Θήραν.

Καθ' ἑκάστην δὲ Τρίτην ὥραν 4 Μ. Μ. διὰ Κων)πολιν προσεγγίζοντα εἰς Σύρον, Τῆνον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια καὶ Καλλίπολιν.

Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον κείμενον παρὰ τῇ Πλατείᾳ Ἀπόλλωνος.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΙΛΩΝ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

μετεκομίσθη εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς **Ὠραίας Ἑλλάδος** γωνιαίαν οἰκίαν, τὸ πρῴην **Χρηματιστήριον,** ἀντικρὺ τοῦ *Ἐργοστασίου Ἀσπροῤῥούχων τῶν Ἀδελφῶν Βαρνάβα,* ἐπὶ τῆς διασταυρώσεων τῶν ὁδῶν *Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου.*

ΤΡΕΞΑΤΕ

νὰ παραγγείλητε τοὺς νέους πίλους τοῦ Ἰουλίου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ἐδὸς Θησέως, ἀρ. 12).